

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 05/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 27

Phật giáo lan tỏa đến nơi nào cũng phải lấy “*Văn Hóa Truyền Thống*” của quốc gia dân tộc nơi đó làm nền tảng thì Phật giáo mới phát huy rực rỡ. Tuy vậy, ít người hiểu biết điều này để phát tâm phục hưng “*Văn Hóa Truyền Thống*” mặc dù đây là việc làm cấp thiết, là việc làm cự phách của người khiêm tốn, biết xả bỏ “*danh vọng lợi dưỡng*” và có tầm nhìn rất xa.

Hòa Thượng nói: “***Việc tốt như làm băng đĩa và in ấn kinh điển sách thiện để lưu thông thì ai cũng biết và rất nhiều người đang làm thế nhưng tiếp nối Văn Hóa Truyền Thống, làm công tác cấp cứu từ căn bản này lại rất ít người biết.***”

Câu nói này của Hòa Thượng cách đây đã 50 năm. Ngài dùng từ cấp cứu vì xã hội đang dần dần xem thường chuẩn mực đạo đức, nhan nhản những việc giết hại trong gia đình, đánh mắng Thầy Cô, là những việc làm mà dân tộc và “*Văn Hóa Truyền Thống*” không thể chấp nhận được, đi ngược lại giáo học ngàn xưa là “*Tiên học lễ hậu học văn*”.

Trong bối cảnh xã hội đang dần quên đi các giá trị của “*Văn Hóa Truyền Thống*” thì Hòa Thượng nhắc nhở rằng “***Chúng ta phải chăm chỉ mà đi làm. Làm công việc này, con người cần có một tầm nhìn rất xa.***”

Ngài nói: “***Phật pháp nhất định phải dùng văn hóa vốn có làm nền tảng thì mới xây dựng được nền móng bởi vì văn hóa là căn bản của căn bản. Công tác phục hưng Văn Hóa Truyền Thống là việc làm vô cùng quan trọng nhưng nhiều người nhìn không thấy.***”

Ý Ngài nói rằng Phật pháp đi đến quốc gia dân tộc nào cũng phải lấy “*Văn Hóa Truyền Thống*” của quốc gia dân tộc đó làm nền tảng và vì không nhận ra điều này nên “*Văn Hóa Truyền Thống*” mới bị mai một dần. Chúng tôi khi nhỏ cứ đến Tết là tập trung về nhà Ông nội, không cần Cha Mẹ phải nhắc. Sau khi lễ Ông Bà tổ tiên là chúng tôi cùng quỳ xuống để nói những câu chúc hay nhất mừng tuổi Ông Bà. Nhưng khi Ông nội mất thì truyền thống đó không còn vì Cha Mẹ không đề xướng. Nếu đề xướng thì khi Ông nội mất vẫn còn có bác cả hoặc các trưởng lão trong dòng họ, vẫn có thể thực hành được như câu người xưa dạy: “*Kính lão đắc thọ.*”

Cho nên theo Hòa Thượng, để làm được công tác khơi dậy tiếp nối “*Văn Hóa Truyền Thống*” thì phải có tầm nhìn. Việc này không hề dễ dàng vì con người trong xã

hội chỉ nghĩ làm sao thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*”, làm sao để được giàu hơn anh mình hay em mình, cứ thế mà cạnh tranh nhau trong tâm ngạo mạn, bất kính. Đó là xã hội. Họ mới chỉ nghĩ là mình giàu, mình nhiều tiền chứ chưa có tâm lo lắng giúp ích cho người khác, cho Ông Bà, Cha Mẹ. Có tiền chỉ để khoe khoang. Bản thân chúng tôi không như vậy, hôm nay, chúng tôi đã chuẩn bị 100 suất quà để phát cho người dân ở quê hương, nhưng chúng tôi không có mặt và người nhận quà cũng không biết ai đang tặng.

“*Tài Sắc Danh Thực Thùy*” là căn gốc địa ngục nhưng nếu chúng ta không nhiễm mà biết sử dụng đồng tiền lợi ích chúng sanh, dùng tiền để tiếp nối “*Văn Hóa Truyền Thống*”, giáo dục Thánh Hiền lại là điều tốt. Giàu để thỏa mãn thị hiếu tham vọng của mình mới đưa mình vào địa ngục. Nếu có tiền mà giúp ích chúng sanh thì rất nên giàu.

Hòa Thượng thường nhắc đến thần tài Phạm Nặc trước đây từng phò tá cho nhà vua, sau khi thành công rồi thì biết vị vua này chỉ có thể đồng hành khi hoạn nạn nên ông khuyên người bạn cùng là tướng bỏ trốn. Người bạn không nghe nên sau đó thì được vua ban cho độc dược để tự chết. Ông Phạm Nặc trước đó đã đưa vợ con bỏ đi nơi khác và đổi tên. Ông làm ăn giàu có ba lần thì cả ba lần đều bỏ thí hết nên mới nói “*Tam tụ tài, tam tán tài*”.

Cho nên thờ thần tài là học tấm gương bỏ thí của Phạm Nặc chứ không phải là thờ Thần Tài để Thần ban tiền đến nhà, rồi không thấy tiền đâu thì liệng cả Thần Tài xuống hồ. Tiền tài không xấu mà thiện ác ở chỗ người dùng tiền. Dùng tiền để thỏa tham dục cá nhân là sai, còn để lợi ích cộng đồng xã hội thì đúng. Vào dịp Tết rất nhiều người cần, mình nên tích cực giúp người.

Hòa Thượng nói “*Người làm công tác phục hưng “Văn Hóa Truyền Thống” là người có tầm nhìn rất xa. Người đó phải có thể xả bỏ đi danh vọng lợi dưỡng, làm một cách thâm lặng. Việc làm này đích thực chân thật là một việc làm vĩ đại, cự phách không gì sánh bằng.*”

“*Ngay trong cuộc sống thường ngày phải học đối nhân xử thế tiếp vật, phải học tập khiêm tốn nhường nhịn. Chúng ta đối với thiện ác, thật giả, tà chánh đều phải phân biệt rõ ràng, tường tận thì đây chính là người có trí tuệ*”.

Nếu không phân biệt được tốt xấu thì có thể việc làm của chúng ta vô tình tiếp tay cho người xấu, kẻ ác. Ngoài ra trong đối nhân xử thế phải khiêm tốn nhường nhịn. Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho chúng ta. Khi thuyết pháp, Ngài thường trích dẫn câu nói của Thầy mình: “*Thầy tôi nói là ...*”, chứ không nhận năng lực trí tuệ của mình. Nếu có năng lực thì cũng nhờ thầy truyền dạy cho mình. Ngài vô cùng khiêm tốn.

Tất cả thành tựu của Ngài đều nhờ ba vị Thầy gồm Lão Cư Sĩ Lý Bình Nam, Chương Gia Đại Sư và Giáo Sư Phương Đông Mỹ. Ngài luôn khiêm nhường nhẫn nhịn và không bao giờ mắc sai lầm bởi phân biệt được thiện ác, chân giả. Chúng ta muốn đạt

được như Ngài thì phải y giáo phụng hành theo lời dạy của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Còn nếu lang thang trên mạng nghe người này, người kia nói rồi tin theo thì quá đáng thương, thích nghe gạt không thích nghe khuyên.

Hôm trước Hòa Thượng dạy bảo chúng ta đem Phật pháp quay về với giáo dục vì từ lâu người ta hiểu lầm Phật pháp là tôn giáo. Hòa Thượng nói phạm vi của tôn giáo chỉ ở cõi Trời, cõi Người, cõi Tiên, cõi Quỷ, hay vẫn còn trong cõi dục giới, vô sắc giới. Chỉ có Phật pháp là sự giáo dục giúp người thăng đến thành Phật.

Phạm trù của giáo dục bao gồm giáo dục gia đình, giáo dục xã hội, giáo dục học đường và giáo dục tôn giáo. Trong xã hội có những tấm gương, có việc làm thiện lành thì vô hình chung sẽ ảnh hưởng đến cộng đồng. Ví dụ Việt Nam chúng ta có nét đẹp phóng sanh, thả cá chép 23/chạp hằng năm tiền ông công ông táo hay xả xui tùy theo quan điểm từng vùng miền với đại ý là phóng sanh chính là tạo phước. Khi ở Mỹ, chúng tôi đi phóng sanh mà nhiều người không hiểu chúng tôi làm gì vì từ nhỏ đến lớn họ chưa thấy việc phóng sanh, còn chúng ta từ nhỏ đã in đậm nét “*Văn Hóa Truyền Thống*” này.

Theo Hòa Thượng, không chỉ Phật giáo chúng ta mà các tôn giáo chính thống được quốc gia và thế giới công nhận đều phải quay về giáo dục. Gần như chỉ có Hòa Thượng mới nói rõ cho chúng ta biết phạm vi tôn giáo không vượt qua cõi trời, cõi người, cõi tiên hay cõi quỷ và giữa tôn giáo có một giới tuyến, sản sinh ra đời lập. Chỉ có giáo dục Phật Đà bao gồm cả 10 phương pháp giới mới chân thật lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng lại nhắc chúng ta nối tiếp từng đời “*Văn Hóa Truyền Thống*” vì đây là cội nguồn của tất cả mọi hạnh phúc. Một vị Hòa Thượng thông tông thông giáo, cả đời chuyên tu chuyên hoằng Tịnh độ đã nói lên câu nói này thì nếu ai bài bác chúng ta học tập chuẩn mực Thánh Hiền để tiếp nối “*Văn Hóa Truyền Thống*” thì người đó chưa hiểu hết ý nghĩa của việc này đối với kiếp nhân sinh.

Thậm chí, có người mang học hàm học vị cao còn cho rằng giáo học này không cần thiết hoặc có chút kiến thức thì dạy người ta phương pháp cải hóa bản thân trở thành con người hoàn thiện nhưng với giá rất cao, lên đến 400 triệu đồng. Có người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền, đã tin theo và học lớp này trong khi đó họ đang nhận được giáo dục trí tuệ viên mãn hoàn toàn miễn phí từ Phật.

Hòa Thượng nói Không Lão Phu Tử và Thích Ca Mâu Ni Phật đều không nhận thù lao dạy học. Vậy mà, ngày nay có những người có chút danh tiếng rồi đem giáo học gì đó mà họ tự cho rằng cao hơn của Không Lão Phu Tử và Thích Ca Mâu Ni Phật để đòi hỏi lên tới 400 triệu đồng.

Đây là việc làm không lạ. Việc người ta tin vào những lời lừa gạt là chuyện rất bình thường. Hòa Thượng từng nói chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên. Không biết những người tham gia khóa học nhiều tiền đến vậy kỳ vọng

họ phải làm đến giáo chủ chẳng? Chúng ta chờ xem họ có thể làm việc gì lợi ích cộng đồng hay không!

Cần phải làm ra những việc làm cụ thể tích cực chứ không phải đàm huyền thuyết diệu. Con người ngày nay thích đàm huyền thuyết diệu, họ tưởng họ học một khóa nào đó thì họ có thể trở thành một con người hoàn thiện chẳng? Sau khi học rồi, còn phải có một quá trình dài tu dưỡng, hoàn thiện bản thân chứ không phải học xong là có thể thành tựu.

Suy nghĩ như vậy quá mu muội. Thích Ca Mâu Ni Phật từng nói: *“Ta chỉ là người dẫn đường, còn muốn đến được mục tiêu các con phải nỗ lực làm”*. Phật còn không mang năng lực làm Phật truyền trao cho chúng ta mà tất cả đòi hỏi chúng ta phải tự cố gắng. Một nguyên lý cơ bản trong thế gian là mọi việc đều cần có phước báu. Vì vậy, hãy tự cố gắng chân thật lao động bằng chính việc làm của mình và tạo ra sự tốt đẹp cho mọi người. Có phước mới giải quyết mọi công việc. Chúng tôi hiện đang ở Vĩnh Long, xe của chúng tôi chật ních quà để tặng. Chúng tôi còn chuẩn bị 400 lá dong để sáng nay về Sóc Trăng tiếp tục gói bánh.

Những người đi học lớp 400 triệu đồng đó đã từng học lớp mình, mọi người thấy họ nói chuyện hay còn chúng tôi thấy nói năng linh tinh, không làm chúng tôi có chút cảm nhận gì. Chúng tôi đã nhìn rõ từ lâu và nhiều lần chúng tôi đã muốn từ chối họ làm việc trong Hệ Thống.

Việc bỏ tiền để đi học chứng tỏ họ cảm thấy những thứ được học vẫn không đủ. Đây là do họ tham cầu quá nhiều hoặc bản thân tuy có học mà không thực hành. Nếu thật làm thì mọi người sẽ tự khắc nhìn mình kính nể. Do vậy, Hòa Thượng nói: ***“Bạn có đủ can đảm để suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không?”***. Hay bạn có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ tin Phật, chỉ tin vào chuẩn mực Thánh Hiền không?

Bản thân chúng tôi không phải học lớp học tốn tiền như thế mà hoàn toàn chỉ là những việc làm cụ thể thiết thực ví dụ nhỏ như làm bánh để cúng dường. Trong khi đó, mình đứng trong hàng ngũ học tập Phật pháp, học tập chuẩn mực Thánh Hiền lại không có một chút tư duy nào mà lại mang tiền cống nạp cho người ta.

Cả đời Hòa Thượng là hy sinh phụng hiến vậy mà có người khuyên Hòa Thượng là ở đây mình giảng pháp thì phải bán vé và quy y cho người ta thì mình phải lấy tiền. Không lấy tiền người ta không đến. Hòa Thượng nói Ngài không làm như vậy. Ngài giống Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian này làm công tác nghĩa vụ, đến không không và ra đi cũng không không. Chẳng có thứ gì để di chúc cho ai. Mọi thứ có quyền sử dụng nhưng không có quyền sở hữu./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học
tập mang lại lợi ích cho mọi người!*